

Ne ki

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Aralık 2020

Fedaisiyim bir masalın ki en fevri gezegeniyim içimde tabi olduğum uydunun...

Uyamadığım doğrudur, azizim
Uyduramadığım ne ise
Varlığa ket vuran ucuz hazine.
Sözcükler lanetin izinde
Yalnızlığın isinde saklıdır sesim
Neşeme vakıf yalana riayet etmediği
Hüzne biat bir yarım küre ki
İçinde salındığım dehliz
Mıntıkamda ayrılmadım işte
Mademki matem emir eriyim.

Coşkum ve ruhum
Tabularım en çok da yırttığım tapum
Riayet etmekse düzene
Şükür ki aykırı ve çılgınım.
Ne esiriyim tutkunun
Ne de eseri birilerinin olmayan ufkunun.
Hem çoğulum tem tekil
Hem dengedeyim hem de düşmüşken
Kefesinden yılların
Bazen kuyruğuma basan kimse
Yıldız yıldız gözlerim
İfşa ettiğim yıldız titrimle.

Dolunay ne ki?
Dolup dolup taşıttığım şiirin nezdinde?
Ne ruhum ne bıçkın ketum varlığım
Ne de tutulur nutkum
Varsa yoksa solmaya niyeti olmayan
Çılgın bir çiçeğin dikenini olmakla övünen
En çok da kendime batırdığım çuvaldızdır
İçimdeki renkli balonları patlattığım.

Bir hücre hapsi ne ki?
Hücrelerim ölüp de yeniden doğduğum
Bir yangının yeknesak olmayan kıvılcımıyım
Hem asi hem asil
Hem fevri hem müzmin hüznümlle
Bıçakla deştığım günün fedaisi bir geceye
Hükmederim şüirlerimle
Evrane
Görünse de tutsaklığım birilerinin nezdinde
Görünmeye meylettim illa ki
Coşkuma ket vuran mevsim ne ki?
Mevsimleri b/ölen bir cehennemi
İçimde taşıdığım
Dokunmasın da hani kimseler
İçimdeki masumiyeti taşıyacağım ben bir ömür.

Bensiz bir zümre
Kendime düşkünlüğüm
Bazen fırar ettiğim bir hece ki
Bir gül ne ki?
Bahçeye ektiğim bunca tohum
Elbet bir çağ yangını elimde olmadan
Başlattığım.
Menşeim ve nihayetim
Benzersiz bir kimlik benimki
Bencil olmayan kimse sevsin birbirini
Ne talep ederim ne arz
Denge noktası olmayan bir çizelge
Öykünmekse birilerine ne haddime?